

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3880** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от УМБАЛ „Софиямед“ ООД, със седалище [населено място] срещу Заповед за налагане на санкции № РД-256С-176/07.03.2024г. на Управителя на НЗОК, с която е наложена санкция „финансова неустойка“ в общ размер от 7 500 лева за установени нарушения.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед при следните съображения:

Намира, че Заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради следното: Намира, че заповедта, с която е възложена проверката, приключила с процесната заповед страда от съществени пороци, което било достатъчно основание за опорочаването ѝ. Сочи, че органът незаконосъобразно не е разгледал подаденото от дружеството възражение, като е посочил, че то не е подадено в срок. Сочи, че тези констатации са неверни, тъй като дружеството е подало възражение в законоустановения срок. Обръща внимание, че дружеството има сключен договор с „Български пощи“, като чл. 3.2 от договора между тях, изрично е записано, че подаването и / или приемането на пощенски пратки се извършва чрез приемо-предавателен протокол, заверен с печат и подпис. Посочени са изрично лицата, които могат да подписват такива протоколи, между които е С. Д.. Видно било от приложените доказателства, че въпросният протокол, с който е предадено възражението на дружеството, е от 03.01.2024г., т.е. последното е подадено в срок и е било задължително разглеждането му от арбитражна комисия по чл. 75, ал.4 от ЗЗО. В закона е предвидено, че при наличие на възражение, същото следва да се разгледа в арбитражна комисия, като само при потвърждаване на констатациите от

протокола, се издава заповед по чл. 76, ал.1 от ЗЗО за налагане на санкции.

Считат още, че при издаване на заповедта, административният орган не е взел предвид критериите, по които се определя вида, вкл. и размера на санкцията, за което следва да са налице нарочни мотиви в акта. Задължение за органа е да съобрази вида и размера на санкцията с тежестта на констатираното нарушение, неговата поредност, както и с решението на арбитражната комисия, ако спорът е отнесен към нея. Намира, че горното представлява липса на мотиви, което е още едно основание за отмяна на акта.

По съществото на заповедта, изразяват следното становище:

Проверяващият екип е приел, че е налице нарушение на нормата на чл. 429 от НРД 2023г. – 2025г. Счита, че няма извършено нарушение, тъй като лекарите, които са били в отпуск, са подписали документ „Решение за лечение“, който не е сред документите, описани в чл.323 от НРД, който не е сред предвидените задължителни по КП252.1, като същият не е и нормативно предвиден, съответно е вътрешноведомствен.

Отделно от това считат, че е неправилно приложен материалният закон и защото установените обстоятелства са въведени под грешна правна квалификация, тъй като т.нар. нарушения са започнали при действието на предходния НРД, от което следва, че при установено нарушение, УМБАЛ е следвало да бъде санкциониран по НРД 2020г. – 2022г.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Д., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Управител на НЗОК се представлява от юрк Г., която оспорва жалбата. Счита, че процедурата е спазена и органът правилно не е сезирал арбитражната комисия, тъй като не е получил възражението в срок.

Съдът, на база данните по делото, като съобрази становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата се явява допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, за която актът създава неблагоприятни последици и при надлежно доказана представителна власт.

Разгледана по същество, съдът възприема същата и за основателна, при съобразяване на следното:

По фактите се установява:

Със Заповед на Управителя на НЗОК /№ РД-25-821/10.11.2023г., изм. с № РД-25-837/16.11.2023г., изм. с №РД-25860/29.11.2023г./ е възложена проверка на длъжностни лица при НЗОК за извършване на проверка на лечебно заведение за болнична медицинска помощ УМБАЛ „Софиямед“ ООД.

Констатирани са нарушения, обективирани в Протокол РД-25-860-1/15.12.2023г. , въз основа на който е издаден оспореният акт.

Протоколът е изпратен на лечебното заведение по ССЕВ, като няма спор, че е връчен по този ред на 28.12.2023г. Депозирано е възражение изх. № 4/03.01.2024г. от лечебното заведение, входирано при НЗОК на 05.01.2024г. Органът е изпратил възражението с писмо по компетентност на Арбитражната комисия, която на заседание от 29.01.2024г., обективирано в протокол № 4, под т.1 е разгледал възражението, като е приел, че не следва да се произнася по същество, тъй като възражението е просрочено. Прието, че срокът е изтекъл на 04.01.2024г., а възражението е изпратено на 05.01.2024г., поради което е просрочено.

По делото е приобщен договор, сключен между УМБАЛ „Софиямед“ ООД и „Български пощи“ ЕАД, съгласно който Български пощи ЕАД, в качеството му на „изпълнител“ се задължава да приема чрез пощенска станция № 1797 пощенски пратки и услуги, предоставяни от жалбоподателя в качеството му на „възложител“. Съгласно чл. 3.2 от договора, предаването и/ или приемането на пощенски пратки се извършва срещу приемо-предавателен протокол, който е по образец и се подписва и подпечатва преди извършване на приемането/ предаването на пратките. Упълномощени са 3 конкретни лица, които имат право на предават пратки от името на възложителя, между които е и юрисконсулт С. Д.. Предоставени са права на изпълнителя и относно оформянето на доставките в частта относно „известията за доставяне“. От приложените по делото доказателства се установява, че действително е изготвено известие за доставяне за процесната пратка, като датата на пощенското клеймо е 05.01.2024г. ИД PS 1797 00DVX3D. Налице е обаче протокол, изготвен по реда чл.3.2 от договора между жалбоподателя и „Български пощи“ ЕАД, сключен на 28.10.2023г., съгласно който възражението е предадено за изпращане в пощенската станция на 03.01.2024г., което следва да се счита за меродавна дата на изпращане на пратката. Във връзка с допуснато доказателствено искане от жалбоподателя е изискана проверка и справка от страна на „Български пощи“ ЕАД във връзка със случая. Постъпило е писмо по делото от „Български пощи“ ЕАД, от което е видно, че пратката е обработена на 05.01.2024г., изпратена на 08.01.2024г. и е оформено известие за доставяне на 09.01.2024г. Постъпило е коригирано становище, след извършена проверка, съгласно което: Препоръчаната пратка с известие за доставяне ИД PS 1797 00DVX3D с подател УМБАЛ „Софиямед“ ООД е предадена в пощенската станция на 03.01.2024г., съгласно протокола. Сочи се, че поради грешка на служител, същата е обработена и изпратена от станцията на 05.01.2024г., поради което и това е датата на пощенското клеймо /л.566/. След повторно запитване е постъпило искане от ответника за разпит на свидетел, който е служителят в съответната пощенска станция на Български пощи, приел пратката, което е удовлетворено. Постъпило е и следващо писмо от 22.11.2024г. от Български пощи по делото, с което поддържат становището, че пратката е обработена в клона на 03.01.2024г., но неправомерно не е обработена в рамките на деня, а на 05.01.2024г. От своя страна, придружават становището със свое копие от протокола за приемо-предаване на пратката, както и снимка на екрана от програмното приложение на Български пощи за приемане, обработване и доставяне на пощенски пратки, удостоверяващи датата на обработване на пратката, която е 05.01.2024г. , въпреки приемането ѝ на 03.01.2024г.

От разпита на свидетеля Д. Г. – служител в пощенската станция 1797, приела пратката, се установява: Процесът на работа на обработка на пратките включва приемане на пратките на гише от клиентите, при което се изготвя протокол, след което пратките се поставят в чувал, което обикновено е около 17.00 часа, т.е. в края на работния ден. Приемо-предавателният протокол не постъпва в адресата, а същият получава пратката, подписва придружаващата я разписка, като след връщането ѝ в пощенската станция, се поставя клеймо и се връща на подателя. Не може да си спомни относно конкретния случай поради големия обем работа и отстояние във времето, но сочи, че е възможно да се допуснат грешки и ненавременна обработка на пратките.

Органът се е произнесъл без решение на арбитражната комисия, при следните съображения: Установени са 14 броя нарушения по НРД за МД 2020-2022 и 1 по НРД за 2023-2025, които са идентични и се състоят в следното: При проверка на подробно

описани ИЗ е установено, че пациентите са лекувани по КП 251.2 „Модулирано по интензитет лъчелечение на онкологични и неонкологични заболявания с приложени 20 и повече фракции и продължителност на лечението 30 и повече дни“. Във всички ИЗ / общо проверени 14 в раздел втори и 51 в раздел трети ИЗ, като процесните такива са по раздел втори и трети от заповедта и са в периоди, обхванати от НРД2020-2022 и от НРД 2023-2025/ са приложени документи, наречени „Решение за лъчелечение“, издадено от „комисия по лъчелечение, радиохирургия и роботизирана хирургия“. В раздел II-ри по т.1 до т.7 вкл. от описаните ИЗ като член на комисията присъства доктор Б. С. с положен подпис и печат. От т.8 до т.14 от описаните ИЗ като член на комисията присъства доктор Т. Г. Д. с положен подпис и печат. Всички цитирани проверки се отнасят за хоспитализации с краен срок за дехоспитализация 31.08.2023г., т.е. в рамките на времевото действие на НРД 2020-2022г. Органът е възприел, че полагането на подписи в цитирания документ – решение за лъчелечение, част от медицинската документация, от доктор С. и доктор Д. представлява нарушение на чл. 388, ал.1, предл.1 от НРД 2020-2022 във връзка §9 от ПРЗ на НРД 2023-2025. Същата гласи: „Лекар специалист, оказващ БМП по КП, АПр и КПр, който отсъства поради ползване на отпуск, заболяване, командировка или друга причина, няма право да извършва медицински дейности, свързани с лечението на пациенти, както и да подписва документи по чл. 294, първични медицински и финансови документи и епикризи за периода на отсъствието си.“

Констатирано е аналогично нарушение и в раздел трети на заповедта по отношение на участие на посочените двама доктори, а така и на доктор С. Л. на чл. 429, ал.1, предл.1 от НРД за МД 2023г. – 2025г. Същото обаче е санкционирано с финансова неустойка от 500 лева за установени общ брой установени 51 нарушение, поради възприетото, че нарушението е първо за НРД 2023г. – 2025г. и на основание чл. 453, ал.7 от НРД за МД 2023г. - 2025г. Нарушенията се изразяват в подписването от страна на доктори С., Д. и Л. на документ, наречен „Решение за лъчелечение“ на дати, възприети от органа като такива, през които лицето не е упражнявало дейност като доктор в лечебното заведение, поради ползването на платен годишен отпуск, което е възприето за нарушение на чл. 429, ал.1, предл.1 от НРД на МД 2023г. – 2025г.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема, че жалбата се явява основателна, при следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган – Управителя на НЗОК и съдържа формално фактически констатации и следващи от тях правни изводи, изразяващи се в наличие на основания за налагане на санкции.

Съдът обаче намира, че същата е издадена в противоречие с правилото за пълно и всестранно изясняване на релевантни факти и обстоятелства и в нарушение на предвидените административнопроизводствени правила, което е ошетило правото на защита на санкционираното лице. Нарушението се явява съществено, защото недопускането му е било в състояние на доведе до различен правен резултат.

Според чл. 75, ал. 1 от ЗЗО в случаите, когато лицето оспори констатациите на съответното длъжностно лице по чл. 72, ал. 2, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК в 7-дневен срок от получаване на писменото становище по чл. 74, ал. 4 изпраща спора за решаване от арбитражна комисия, която се произнася в двуседмичен срок от получаване на преписката.

Създаването на арбитражна комисия за всеки конкретен случай се организира от директора на съответната РЗОК и тя осъществява своята дейност при условията и по

реда, определени в НРД, както и при условията и реда за сключване на индивидуални договори за заплащане на лекарствени продукти по [чл. 262, ал. 6, т. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина](#) по [чл. 45, ал. 17](#).

В конкретния случай лечебното заведение е изразило своите възражения срещу констатациите по констативния протокол. Наличното възражение е налагало свикването на арбитражна комисия, което е сторено. Видно от протокол №4/29.01.2020г. е налице свикване на арбитражна комисия по няколко възражения срещу констативни протоколи, вкл. и този, подаден от УМБАЛ „Софиямед“ ООД, като със Заповед № РД-09-17/24.01.2002г. на Директора на СЗОК е свикана същата.

Възражението на настоящия жалбоподател обаче не е разгледано по същество, тъй като е възприето, че не е подадено в срок.

По тези съображения, Арбитражната комисия е върнала преписката на Управителя на НЗОК, който е пристъпил към налагане на санкции без произнасяне на сезирания решаващ орган.

Доколкото решенията на Арбитражните комисии не представляват самостоятелен административен акт, подлежащ на контрол, то изводите на този орган, както по отношение на изводите му по същество, така и относно допустимостта на производството, следва да бъдат разгледани при контролирането на крайния административен акт, който засяга правата на адресата си, който в случая е процесният.

Този въпрос бе застъпен и разгледан в хода на събиране на доказателства в производството, с цел установяване на датата на подаване на възражението срещу констативния протокол от страна на лечебното заведение. На база приетите такива и след анализирането им, съдът приема, че меродавната дата на подаване на възражението срещу констатациите за нарушения от страна на УМБАЛ „Софиямед“ ООД, е 03.01.2024г., а не 05.01.2024г., т.е. възражението е било подадено в срок, а не както е възприето от арбитражната комисия и възпроизведено дословно в заповедта – просрочено. В подкрепа на тези изводи на съда е постъпилото от страна на „Български пощи“ ЕАД становище, както и изсушаната свидетелка. Установява се, че механизмът на работа по обработване на пратките допуска отклонения и грешки, като е налице обаче възможност за доказване на правата на подателите на пратки посредством изготвяне на протокол, на който се отразява меродавната дата на предаване на пратката. В процесния случай, при установени подписи на конкретно определени, респ. посочени представители на двете страни /УМБАЛ „Софиямед“ ООД и „Български пощи“ ЕАД/ се установява, че пратката е предадена лично на 03.01.2024г., следователно това е датата, която следва да се противопостави на ответника при неговото процедиране на производството. Допускането на техническа или производствена грешка на трета страна – в случая посредникът/ доставчикът на пратката, не следва да ограничава правата на подателя и да го лишава от предоставената му законова защита от разглеждане на възражението му от арбитражна комисия. Съдът приема ответната теза, че се установява, че органът е бил уведомен за пратка от дата 05.01.2024г., като не е имал достъп до протокола за предаването ѝ, респ. не е узнал за реалния момент на предаване на пратката. Последното обаче е можело да бъде преодоляно чрез обездвижване на възражението и събиране на данни в тази насока, а не от директно лишаване на страната от една инстанция. Обратното е възможно да беше довело до различен правен резултат, което го прави съществено нарушение на административната процедура. Този факт се явява

от пряко значение за осигуряване на правото на защита на проверяваното лечебно заведение в производството, тъй като определя обема на необходимо мотивиране от страна на органа. В този смисъл е и Решение по административно дело № 9367/2024г., с което е отменено по извънредния способ по чл. 139 и следващи Решение на ВАС по административно дело №616/2024г. по описа на ВАС.

В продължение на горното, след като лечебното заведение е упражнило правото си да възрази срещу констатациите, обективирани в протокола, което възражение не е разгледано по надлежния ред, поради неосигуряване на достатъчно право на участие, становище и защита на тезата му, то за административният орган е възникнало задължението да обсъди направените възражения предвид императивните изисквания на [чл. 34, ал. 3](#) и [чл. 35 от АПК](#), което в процесния случай не е сторено.

В тези случаи административният орган следва да изложи свои мотиви, с оглед установената фактическа обстановка, възраженията и обясненията на проверяваното лечебно заведение, и да издаде или не заповед за налагане на санкции. Цитираната разпоредба е в унисон с правилото на [чл. 35 от АПК](#), което предвижда задължително мотивиране за органа, тъй като актът се издава едва след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и след като се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите страни. В процесния случай съдът приема, че това не е сторено, като органът се е ограничил да възпроизведе фактите и направените от тях изводи от констативния протокол за проверка.

Органът изрично е посочил подаденото възражение, респ. процедирането му, а именно – изпращането му в Арбитражна комисия, откъдето е и върнато без разглеждане, като е описал тази поредица от кореспондиране в акта си. Последното обаче не е възприел като основание за собствено обсъждане на възраженията по точки от подаденото такова, а директно е пристъпил към санкциониране на дружеството.

Съдът приема, че и последното представлява съществено нарушение до степен на липса на мотиви. Не е налице анализиране на направените възражения и по съществото на спора.

Съдът приема и тях за основателни.

Както бе посочено, липсва пълна и задълбочена проверка на представените доказателства, респ. на релевантни факти. Възпроизвеждането на датите, на които са съответно настанявани и дехоспитализирани пациенти по проверените ИЗ и съответно цитирането на общия график на работното време по отношение на конкретните лекари, установени в отпуск, но подписали документ, наречен „Решение за лъчелечение“ не води до извод за цялостен анализ на фактологията, която е от значение за случая. По делото са приложени трудови договори на съответните лекари и отработен график за периода 01.07.2023г. – 31.10.2023г. И двата документа са от съществено значение за приложението на чл. 388, ал.2 от НРД за МД /2020-2022, съгласно която:

Лекар специалист, оказващ БМП по КП, АПр и КПр и посочен в приложение № 1 към договора на лечебното заведение, може да извършва тази дейност и извън часовете за работа в представения месечен график по [чл. 271, т. 3](#) в същото лечебно заведение. От приложения график по месеци от лечебното заведение, който е останал напълно необсъден в производството се установява следното:

Доктор Б. С. е бил в редовен отпуск през месец август, 2023г., както следва: 11.09.-18.08.2023г. ; Доктор С. Л. е била в отпуск за месец септември: 04.09.2023г.; 04.09.-08.09.2023г. ; 19.09.-21.09.2023г., а за месец октомври – 23.10. и 24.10.2023г.; Доктор Т. Д. е била в отпуск от 28.07. до 04.08.2023г.

От приложения обаче реално отработен график от съответните лекари е видно, че въпреки че доктор Д. е била в отпуск в посочения период, за който е вменено нарушението за подписване на медицинска документация при отсъствие е видно, че същата е била на работа при индекс 7.00 съгласно представения график, форма 76. Последният индекс, съгласно легедната „смени“ сочи отработване на смяна от 7.30 до 16.00 часа. Не е представено приложение №1 на договора на лечебното заведение, което препятства установяване на лицето в списъка на специалистите по чл. 388, ал.2 от НРД 2020-2022, респ. правото ѝ да осъществява медицинска дейност в режим на непълно работно време, но от трудовия договор е видно, че е уговорено сумирано изчисляване на работното време, което не изключва работа на разположение или друг вид уговорка между страните съобразно с общите условия и утвърдените графици. Тези обстоятелства са останали абсолютно неизследвани от органа, който дори не е отчетел отразеното в графика, а само формално се е позовал на посочените дати за отпуск.

Аналогично е положението по отношение на доктор С.. Същият е посочен като ползващ отпуск от 11.08. до 18.08.2023г., който е останал единствено посоченият от органа факт. Видно е, че в посочения период, за който е вменено нарушението за подписване на медицинска документация при отсъствие , че същият е бил на работа при индекс 7.00 съгласно представения график, форма 76. Последният индекс, съгласно легедната „смени“ сочи отработване на смяна от 7.30 до 16.00 часа. Не е представено приложение №1 на договора на лечебното заведение, което препятства установяване на лицето в списъка на специалистите по чл. 388, ал.2 от НРД 2020-2022, респ. правото му да осъществява медицинска дейност в режим на непълно работно време, но от договора е видно, че е уговорено сумирано изчисляване на работното време, което не изключва работа на разположение или друг вид уговорка между страните съобразно

с общите условия и утвърдените графици. Тези обстоятелства са останали абсолютно неизследвани от органа, който дори не е отчетел отразеното в графика, а само формално се е позовал на посочените дати за отпуск.

Аналогична е ситуацията и с доктор Л. относно и трите посочени за нея периоди за отпуск през септември и октомври. Същата е била в отпуск в посочения период при индекс от отработения график 7.00, форма 76. Последният индекс, съгласно легедната „смени“ сочи отработване на смяна от 7.30 до 16.00 часа. Не е представено приложение №1 на договора на лечебното заведение, което препятства установяване на лицето в списъка на специалистите по чл. 388, ал.2 от НРД 2020-2022, респ. правото ѝ да осъществява медицинска дейност в режим на непълно работно време, но от договора е видно, че е уговорено сумирано изчисляване на работното време, което не изключва работа на разположение или друг вид уговорка между страните съобразно с общите условия и утвърдените графици. Тези обстоятелства са останали абсолютно неизследвани от органа, който дори не е отчетел отразеното в графика, а само формално се е позовал на посочените дати за отпуск.

Последното води до пълно недоказване на така твърдяното нарушение.

Съдът приема за недоказана и тезата на органа относно наличие на нарушение на чл. 388, ал.1 от НРД 2020г.-2022г. и чл. 429, ал.1, предл.1 от НРД 2023г.- 2025г. По преписката, съответно по делото липсват данни за обсъждане на установения като подписан документ „решение за лъчелечение“ от тримата доктори. Не е спорно какво съдържат аналогичните разпоредби на двете поредни НРД-та, а именно: лекарите, които отсъстват по уважителни причини нямат право да извършват медицински дейности, свързани с лечението на пациенти, както и да подписват документи по [чл. 294](#), първични медицински и финансови документи и епикризи за периода на отсъствието си. Чл. 294 от НРД 2020-2022 включва следните документи: (1) Клиничното проследяване на състоянието на пациента и извършените диагностично-лечебни дейности се вписват в ИЗ.

(2) Извършването на дейности по КП се отразява в медицинската болнична документация и в следните документи:

1. документ № 2 "Предоперативна анестезиологична консултация" е задължителен за всяка КП с оперативна дейност, извършена с обща или регионална анестезия, и се прикрепва към лист "История на заболяването" (ИЗ) на пациента, като става неразделна част от него;

2. документ № 4 "Информация за пациента" (родителя/настойника/попечителя); документът се предоставя на пациента (родителя/настойника/попечителя) в хода на

лечебно-диагностичния процес за запознаване и не е част от медицинско-финансовата документация;

3. декларация за информирано съгласие от страна на пациента по отношение провежданите процедури в хода на лечебно-диагностичния процес – изготвя се от изпълнителя на БМП и се прикрепва към ИЗ на пациента, като става неразделна част от него;

4. документ "Физиопроцедурна карта" (бл. МЗ № 509-89) за физикална терапия и рехабилитация за КП № 112 и КП № 257 – 265 включително, в който се регистрират само процедурите, отразени като основни в "Блок основни терапевтични процедури" във всяка КП; извършените процедури по КП се кодират съобразно посочените в "Блок основни диагностични/терапевтични процедури" кодове и следва да съответстват на заложения обем и сложност в същата КП, както и на процедурите по обем и сложност, посочени в съответните утвърдени медицински стандарти или консенсусни протоколи за лечение; този документ се прикрепва към ИЗ на пациента и стават неразделна част от него.

Не е спорно, че в процесната клинична пътека 251.2 „Модулирано по интензитет лечение на онкологични и неонкологични заболявания с приложени 20 и повече фракции и продължителност на лечението 30 и повече дни“ такъв документ не фигурира.

Следователно, възприема се тезата от жалбата, че подписаният документ „Решение за лечение“ не е сред предвидените нито в нормата на чл. 388, ал.1 от НРД 2020-2022, респ. чл. 429, ал.1 от НРД 2023-2025г., нито в съответната клинична пътека, т.е. е вътрешноведомствен като съставен като допълнение към процедурата от самото лечебно заведение и е под формата на решение на колектив, а не еднолично на лекуващ лекар, съответно не отговаря на смисъла на „медицинска документация“, още по-малко такава, която е основание за проверка от НЗОК поради невключването ѝ в нормативната документация по съответната КП.

Споделя се и тезата за неправилното определяне на наказанието. Нещо повече, съдът намира, че липсва каквато и да било мотивация от страна на органа по отношение на размера на определената санкция, която от раздел втори от заповедта е към нормативния минимум от 500 лева за всяко едно деяние, възприето като нарушение, при липса на каквито и било мотиви за начина на определянето му.

Съгласно §9 от ПЗР на НРД 2023г.-2025г. „В случаите на констатирани нарушения, извършени до 31 август 2023 г. през периода на действие на предходния индивидуален договор с изпълнител на медицинска помощ, се прилагат глобите и санкциите, предвидени за съответното нарушение в [ЗЗО](#) и [НРД за медицинските дейности за 2020 – 2022 г.](#), като се спазва процедурата за осъществяване на контрол по [ЗЗО](#) и този [НРД](#).“

Съществена част от раздел трети на заповедта обхваща деяния, установени като нарушения от месец август 2023г., поради което е следвало да бъдат установени като нарушения и съответно санкционирани по реда на НРД 2020-2022, което не е сторено от страна на ответника, а същият е процедирал по реда на НРД 2023-2025, в противоречие с цитирания по-горе параграф.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за основателна и намира, че следва да отмени оспорения акт.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните разноски под формата на държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2 и чл. 143 от АПК, съдът РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД-256С-176/07.03.2024г. на Управителя на НЗОК, с която е наложена санкция „финансова неустойка“ в общ размер от 7 500 лева за установени нарушения.

ОСЪЖДА НЗОК да заплати в полза на УМБАЛ „Софиямед“ ООД сумата от 50 / петдесет/ лева държавна такса и 200 / двеста/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ

